

Aage Fogh: For at der ikke skal være nogen misforståelse, vil jeg gerne sige til det ærede medlem hr. Poul Sørensen, at jeg synes, det havde været rimeligt, at man havde sørget for, da han var minister, og da det ærede medlem hr. Lorentzen var formand for kommissionen, at vi var kommet i gang med arbejdet. Den gang gav jeg udtryk for den opfattelse, at jeg ikke ville være med til at bevilge de 28 mill. kr. — det husker det ærede medlem vist nok — men at jeg ville være med til at gå i gang med kommissionsarbejdet. Alligevel fik vi ikke flere møder, og der skete ikke mere.

På nuværende tidspunkt vurderer jeg det sådan, at arbejdsmændene meget vanskeligt og måske umuligt vil kunne skaffe den million, det drejer sig om i dag, og derfor synes jeg, det er rigtigt, at vi laver denne lille dispensation for at komme uden om den akutte vanskelighed. Og så går vi i gang med kommissionsarbejdet, og der skal ikke være nogen tvivl om, at vi er villige til at diskutere og undersøge til bunds alle de problemer, det ærede medlem hr. Poul Sørensen har rejst. Vi er selvfølgelig ikke bundet af konservative fordomme i det radikale venstre; vi er villige til at undersøge enhver ting, der eventuelt vil kunne give bedre vilkår for vore arbejdsløhedskasser, end de har i dag.

Jeg vil gerne føje til, at vi ville se det som det helt ideelle, hvis vi kunne nå til at skaffe mere arbejde i stedet for at skaffe flere penge til arbejdsløhedskasserne.

Alfred Jensen: Ja, det sidste ønske tror jeg ikke alene har udbredt tilslutning her i salen, men ude i det ganske land, og jeg tror nok, at arbejderne mere tænker på at få beskæftigelse end på at få understøttelse. Men det kan ikke nytte, at man bare taler om mulighederne for at få beskæftigelse, taler om arbejdsanvisning. Det, det drejer sig om, er, at der virkelig er beskæftigelsesmuligheder, at der virkelig kommer nogen i arbejde. Det er det store problem, og det taler man mere om her, end man søger at få det løst.

Jeg noterer mig, at ministeren har opmærksomheden henvendt på de områder, jeg har omtalt; det er altid noget. Jeg vil dog sige, at det er ikke nok at have opmærksomheden henvendt på de områder. Jeg

forstår, at også det ærede medlem hr. Aage Fogh og det ærede medlem hr. Poul Sørensen er opmærksomme på, at der mangler beskæftigelse, og at de, der går ledige, har trange kår og burde have bedre kår. Det er imidlertid ikke blot et spørgsmål om at have opmærksomheden henvendt på disse forhold. Det, det drejer sig om, er, hvad der vil blive gjort for at skaffe mere beskæftigelse frem, og hvordan man vil klare fremover at hjælpe de arbejdsmænd eller andre, der ingen beskæftigelse får i den kommende vinter. Arbejdsmændenes formand, Chr. Larsen, gjorde sidste vinter opmærksom på, at der kunne skaffes beskæftigelse frem, og at hvis man ikke skaffede beskæftigelse frem i tilstrækkeligt omfang, måtte der drages omsorg for, at arbejdsmændene blev hjulpet, så de kunne klare deres forpligtelser, hvad husleje og afdrag på gæld angår; enhver ved jo, at de huslejesatser, vi har i arbejdsløhedsloven, ikke dækker de store huslejer i de nye boliger, og det drejer sig i første omgang om de unge. Det er klart, at der er en række problemer, der skal løses, og som vi ikke kan klare ved blot at have opmærksomheden henvendt på de områder. Jeg håber heller ikke, at ministerens udtalelser skal forstås sådan, at han bare er opmærksom på problemerne; jeg håber, han vil gøre noget for at forberede en mere tilfredsstillende ordning end den, vi havde sidste vinter, og den, vi har haft i denne sommer.

Dernæst vil jeg gerne sige til ministeren, at det forekommer mig, at han udtrykker sig lidt mærkeligt. Jeg gjorde her fra talerstolen både først og sidst opmærksom på, at arbejdsmændene må have de penge, der er tale om, og jeg sagde, at jeg ville støtte lovforslaget; men jeg mener bare ikke, at det klarer de vanskeligheder, som Arbejdsmændenes Arbejdsløhedskasse står over for i den kommende vinter. Så forekommer det mig, at det er lidt urimeligt, at han udtaler håbet om, at den kommunistiske gruppe vil stemme for forslaget. Den kommunistiske gruppe har gennem mig sagt, at den vil stemme for dette lovforslag, men at den betragter det som utilstrækkeligt.

J. M. Pedersen: Det ærede medlem hr. Lorentzen udtalte, at Arbejdsmændenes Arbejdsløhedskasse allerede i 1952-53